

[Undervisningsministeren.]

der har været en politiundersøgelse i et enkelt tilfælde i Århus. Vi er enige i, at det skal understreges meget stærkt, hvad der er tanken med disse bruderklæringer. Jeg er enig i, at de nye regler for værgebeskikkelse, som er indført i forslaget, vil gøre disse erklæringer mindre i antal, ligesom vel også den øgede adgang, som foreslås, til at yde en vis støtte til studerende over 23 år uanset forældreindtægt vil gøre problemet med bruderklæringerne mindre.

Hr. Valbak var inde på det spørgsmål, om stipendienævnene ikke bliver overflødige, efterhånden som man når frem til administration efter faste retsregler og EDB-administration, og det er naturligvis rigtigt; sådan vil det gå. Der vil dog stadig væk, formoder jeg, være tilfælde, hvor lokal vurdering af en ansøgers forhold vil være nødvendig, og dér vil stipendienævnene nok være dem, der bedst vil kunne gøre det. Men man må nok se i øjnene, at stipendienævnenes betydning bliver mindre.

Hr. Morten Lange var utilfreds med, at den låntype, der populært kaldes lån 0, altså den nuværende type lån, som er rentefri både i studietiden og efter studietiden, indtil de er afdraget, forsvinder og erstattes af lovforslagets låntype I, som er rentefri i studietiden, men forrentes efter studietidens afslutning. Jeg synes, det er rigtigt at foretage denne ændring. Jeg har altid haft vanskeligt ved at se det berettigede i, at man efter at have fuldendt sin uddannelse og have fået arbejde og gode indtægter skulle vedblive at have rentefrihed af studielån. At lånet er rentefrit i studietiden, kan være i sin orden, men at det skal være det, efter at man har fået sin kandidateksamen, finder jeg ikke noget rimeligt i. På det punkt følger forslaget i øvrigt indstillingen i von Eyben-udvalget.

Den foreslåede administration har været kritiseret fra visse sider, ikke mindst fra hr. Knud Nielsens side. Man skal være opmærksom på, at den nye støtteadministration, som får en direktør i spidsen, er op-

bygget ved, at administrationen af ungdommens uddannelsesfond og Dansk Studiefond samles under ét; der er ikke tale om nogen egentlig forøgelse af administrationen, men om en bedre opbygning, som skulle give en bedre og mere effektiv administration, ikke mindst når man får EDB-anlæg til rådighed fra det nye støtteårs begyndelse.

Det råd, som er foreslået nedsat, vil have repræsentation for de grupper, som navnlig har kendskab til og indsigt i dette, og vil kunne være rådgivende for administrationen. Endelig foreslås oprettet et ankenævn, som jeg anser for særdeles værdifuldt, fordi der er en række ankesager, som det vil være rigtigt at få afgjort i et sådant uafhængigt ankenævn. Nærmere oplysninger derom skal vi gerne give i udvalget. Det vil efter min opfattelse give en bedre, mere effektiv administration end den nuværende.

Hr. Knud Nielsen spurgte mig, om der er mulighed for reel indflydelse på dette lovforslag under udvalgsbehandlingen, og det er vel naturligt, at jeg svarer: lad os se, hvilke reelle forslag man har. Jeg siger det, fordi hr. Knud Nielsen fremsatte en gennemgående hård kritik af dette forslag — det er hr. Knud Nielsens og socialdemokratiets fulde ret — men der var ikke ét ord om, hvad socialdemokratiet kunne forestille sig at anvende i forøget beløb til ungdommens uddannelsesfond, ikke for året 1970-71, ikke for næste finansår, heller ikke længere frem i tiden. Derfor ville det være uhyre interessant at få at vide, hvad socialdemokratiet kunne tænke sig, måske bare i det kommende finansår. Det kan måske være lidt vanskeligt at redegøre for, når man samtidig arbejder med forslag om store skattenedsættelser.

Knud Nielsen: Må jeg først rette et par bemærkninger til ministeren.

Jeg forstår, at tidspunktet for kronikken i Politiken var velvalgt, og at det således er fuldt bevidst, at ministeren taler udenom. Det er nemlig uddannelsesstøtte som led i demokratiseringsbestrebelse, vi taler om